

OSVRT NA ODJEKE PROSVJEDA

Analiziramo zabrinjavajuće izjave vlasti, reakcije medija i dojmove naših članova i drugih sindikata

ŠTO NAS DALJE ČEKA?

Pred našim sindikatima je mnogo događaja koje planiramo, pozivamo vas da im se priključite

VJESNIK

Matica hrvatskih sindikata

Broj
1/2012.

Zagreb,
12. studenoga 2012.

Uvodnik

Teško da će itko u našim djelatnostima ovu godinu pamti po dobrome. Smanjivanje plaća uz poniženje zaposlenika, ukidanje materijalnih prava uz ucjene, odmazde i prijetnje, otkazivanje kolektivnih ugovora uz prezir prema radnim ljudima i sindikatima, difamiranje sindikalnih čelnika uz slizanost vlasti i medija krupnog kapitala protiv interesa radnika, nezapamćena bahatost vlasti... Vjerojatno nikada nećemo zaboraviti, a i teško ćemo oprostiti šikaniranje zaposlenika smanjenjem njihovih plaća i prava.

Sve je to uzrok mračnih i teških emocija, od razočarenja do ogorčenja, kao posljedica nezapamćene agresivnosti jedne, pokazalo se, demokratski nekultivirane i prijetvorne garniture na vlasti, koja je izdala mnoge vrijednosti i mnoge ljude, a najviše sebe i svoj identitet socijaldemokratske stranke (čitaj: stranke rada i radnika). Nezadovoljstvo devet od deset naših članova iskazano je na referendumu, a eskaliralo u velikom prosvjedu 10 tisuća naših ljudi na Trgu bana Jelačića.

Tamo smo poslali poruke kojima rasvjetljavamo pravu pozadinu spora s Vladom. Prepoznajemo jednu proturadničku, antisocijalnu politiku, ne samo prema nama, već i prema socijalnoj pravdi i socijalnoj državi. Govori naših čelnika bili su međusobno usklađeni tako da predstavljaju jedan smišljeni slijed i *de facto* čine mali program naših sindikata. U središnjem prilogu ovog Vjesnika možete ih pažljivo iščitati.

Prema općem sudu sjajno organizirani prosvjed naišao je na pohvale svih objektivnih, pa i neobjektivnih promatrača, osim, naravno, Vlade RH. Kod nje je naišao na jedva skrivenu paničnu zbuđenost, što razotkriva niz kontradiktornih i ishitrenih izjava premijera i ministara. U ovom Vjesniku dajemo kratak osvrt na zbivanja s prosvjeda, te na reakcije javnosti, medija, drugih sindikata, naših članova i, naravno, analiziramo (be)smisao izjava Vladinih dužnosnika. Bavimo se i dijelom medija, koji truju društveni život naše zemlje. Saznajte

zašto se uopće njima bavimo.

Neki će se naši članovi pitati što nam je prosvjed donio? Što je njegov smisao? Doista, je li nam prosvjedovanje uopće važno valja pročitati u zasebnom tekstu koji smo vam pripremili. Pogotovo je važno to razumjeti jer nas čeka godina prosvjednih akcija u ambijentu socijalnog nepovjerenja u kojem je socijalno partnerstvo Vlada RH pretvorila u socijalno neprijateljstvo. To je pravo umijeće za koje morate biti posebno netaleantirani za politiku.

Vlada je moć, ali nismo ni mi bez moći. O naravi našeg djelovanja i našim planovima u ovoj i sljedećoj godini pišemo također.

Pišemo i o drugim korisnim informacijama koje smo uspjeli ubaciti u ovaj broj.

Na nasilje politike nismo odgovorili nasiljem

Pretvorili su socijalno partnerstvo u socijalno neprijateljstvo

oko deset tisuća ljudi iz sustava obrazovanja i zdravstva u Zagrebu je 11. listopada 2012. prosvjedovalo protiv vladine politike štednje koja se prelama preko njihovih leđa. Odlučnost za javnim izricanjem nezadovoljstva bila je vidljiva već od ranog jutra, od početka skupljanja na Trgu dr. Franje Tuđmana, kada su članovi uredno pristizali, autobus po autobus, preuzimajući rekvizite i strpljivo se poredali u formaciju kojom će se kasnije zaputiti prema Trgu bana Jelačića. Odaziv ljudi iz Zagreba bio je izuzetno dobar, a velik broj prosvjednika stigao je i iz drugih krajeva države. Impresivno je da je svaki deseti zaposlenik prisustvovao prosvjedu i to tijekom radnog vremena, ne dovodeći pritom u pitanje redoviti tijek radnog procesa. Prosvjed je dodatno uvećao solidarni dolazak stotinjak radnika iz SSSH-a, HUS-a te Udruge sindikata vozača, što nas je posebno razveselilo. Nakon pozdravnih govora čelnika sindikata, povorka je uz jaku policijsku pratnju krenula Ilicom u tri paralelne kolone, crvenoj, bijeloj i plavoj, privlačeći radozalne poglede prolaznika na prozorima kuća i na ulici, od kojih su se neki i pridružili povorcima. Simbolika je bila vidljiva. Iza transparenta "Izdali ste", ulicom se kreće Hrvatska.

Najefektniji trenutak bio je sam dolazak povorke na glavni zagrebački trg, kada se trgov razlila glazbena tema iz filma "2001: Odiseje u svemiru".

Na glavnom trgu su se sindikalni čelnici ponovno obratili prosvjednicima i poslali poruke o pogrešnoj ekonomskoj politici ove Vlade i smislu daljnjeg odricanja, o izbjegavanju socijalnog dijaloga, o medijskim podmetanjima, o šikaniranju ljudi (vidi govore). Uočljiva je bila mješavina različitih emocija u mnoštvu: ljutnje, ushićenja, ogorčenja, odobravanja, ali i zabrinutosti, kao reakcija na izrečene poruke. Za veseli dio prosvjeda pobrinuo se voditelj Denis Bašić sjajnim imitacijama Slavka Linića (poslušajte na

našim web stranicama). Potom se manja povorka od 1500 ljudi odvojila i zaputila prema zgradi Vlade na Markovu trgu. Tamo su, zahvaljujući rigoroznim diktatima saborske straže, bili prisiljeni prosvjedovati bez tehničke podrške (struje, bine, razglasa), koristeći samo

megafone. Svejedno je zvuk naših poruka odletio daleko dalje od prozora Banskih dvora. Cijeli prosvjed odvio se prema planu, bez ijednog incidenta, pri čemu smo pokazali da na nasilje Vlade ne odgovaramo na isti način. Odgovorili smo dostojanstvom.

Foto: Pixsell

Osvrt na odjeke prosvjeda i izjave vlade

Održani prosvjed naših sindikata potaknuo je brojne reakcije u javnosti, medijima i politici, u rasponu od kritičkih do iskreno pozitivnih, međutim kroz cijeli taj spektar različitih dojmova protezala se jedna osnovna misao: prosvjed je bio besprijekorno organiziran, a poslana poruka bila je jasno i civilizirano artikulirana! To je nešto što nitko nije mogao

osporiti, neovisno o tome na koji način doživljava motive i pozadinu sindikalnog bunta. Potvrdili su to novinari-komentatori u dnevnom tisku i na portalima, potvrdili su to nezavisni stručnjaci i promatrači dnevne politike, potvrdio je to i predsjednik Josipović. Jedino je za Vladu prosvjed bio nepotrebna galama.

ZABRINJAVAJUĆE IZJAVE VLASTI - RUŠENJE EUROPSKIH STANDARDI I VRIJEDNOSTI

PREMIJEROVA POSRTANJA. Izjave Vlade sadržajem nisu iznenadile, počevši s premijerom Milanovićem. Njegove nove misaone eskapade sasvim su u skladu s prijašnjim stavovima kako mu dogovor sa sindikatima nije potreban, jer o tim temama "on ima dogovor s njihovim članovima." Taj antologijski biser kao posljedica narcisoidnog sljepila razotkriva da je on vjerovao kako naši članovi podržavaju njega, a ne svoje sindikate. Vjeruje li u to i nakon provedenog referenduma? Očito bi on rado preskočio sindikate kada bi mogao. Uvjereni demokrat.

Baš kao što se otvoreno suprotstavio ublažavanju uvjeta za provedbu referenduma građana, iako je na sindikalni referendum izašao bez skrupula samo zato kako bi došao na vlast. Njegova obećanja

(i to nakon referenduma i nakon prosvjeda), do dugovječnosti sindikalnih prvaka ("neki su već 20 godina na tim mjestima, što je znakovita činjenica"). Takvim nepromišljenim ocjenama gospodin Milanović pokazao je da mora puno još učiti, misliti i raditi.

Umjesto da kao državnik gradi mostove prema dogovoru i kompromisnom rješenju, premijer Milanović svojim izjavama raspiruje sukob. On socijalni spor vidi kao sukob volja pojedinaca na čelnim funkcijama (njegovih ministara sa sindikalnim čelnicima), a ne kao sukob njegovih građana, birača i zaposlenika s nepravdom politikom njegove vlasti.

SLONOVSKI STIL. Znatno banalniji i direktniji bio je, u svom slonovski prepoznatljivom stilu, ministar Mršić, nazvavši sindikalne vođe "demagozima koji ne razumiju situaciju u kojoj se država nalazi". Mršićevski nepromišljeno, jer ne mogu biti i demagozi i bedasti istovremeno. Jer ako su vođe demagozi, onda razumiju ali svjesno lažu, ali ako ne razumiju, onda nisu demagozi već im kroz dijalog treba objasniti. Otišao je i korak dalje, optuživši prosvjednike da zapravo pokušavaju srušiti Vladu. Pritom je ponovio kako su dosadašnja odricanja zaposlenih u sustavu u iznosu od 7 milijarda kuna "floskula, jer se nije moguće odreći nečeg što se nikad nije ni imalo". Sve na tragu njegove, sada već legendarne, izjave o vječnosti kolektivnih ugovora i raka. Sasvim u rangu onih nedavnih Li-

Umjesto da gradi mostove, premijer raspiruje sukob. Sasvim nedržavnički

nićevih, koji je "zgrožen moralom rukovodstva sindikata u obrazovanju" jer se, zamislite, bore za očuvanje prava svojih članova! Pitamo se mi, kakav je to čovjek i kakav je to moral, tvrditi - i to nakon provedenog referenduma - kako su čelnici izmanipulirali članove sindikata? Da su umjesto lojalnosti svojim ljudima izabrali lojalnost ljudima u Vladi, onda bi vjerojatno čelnici bili moralni. To djeluje opasno i nezdravo. Spomenutom teretu govornika poseban visoki C daje ministar Jovanović, nenadmašnim konstrukcijama poput one da su "sindikalni čelnici krivi što Vlada mora smanjiti plaće prosvjetarima, zbog čega se on osobno ispričava njihovim članovima" i kako će "s gnušanjem glasati za taj prijedlog". Bljak.

da će prosvjetarima on vratiti oteto, bez da se o tome sporazumije sa sindikatima, ne samo da su nepouzdana, već su na istom nedemokratskom tragu. Ako on sindikatima oduzima legitimitet predstavljanja članova, istom logikom mogli bismo i mi otvarati pitanje legitimiteta vlasti za koju je glasovao tek svaki četvrti birač. Već na sjednici Vlade komentirao je prosvjed kao "galamu i velike riječi koje nas neće dovesti nigdje", a u sličnom tonu je nastavio i idućih dana. Teško će se zaboraviti niz izjava u intervjuu danom nacionalnoj televiziji; od paušalnih objeda o izmanipuliranim članovima sindikata

SINDIKALISTI GENETSKI NE VALJAJU

Kada je riječ o dugovječnosti sindikalnog liderstva, što kritizira premijer, valja opaziti da sindikalisti nikada ne valjaju. Ako odlaze iz sindikata, onda je to znak njihovog karijerizma jer "ostavljaju radnike koje su iskoristili kao odskočnu dasku". Ako ostaju u sindikatu, onda opet ne valja "jer su se dobro uhljebili na račun radnika". Očito bi najbolje bilo da ih uopće i nema. Nama se čini da je vjernost ljudima, organizaciji i idejama koje sindikati promiču svakako vrlina, a nikako mana. Sindikalni čelnici ne biraju sami sebe na funkcije. Svake četvrtine godine biraju ih skupštine i sabori u tajnom glasovanju. Gospodin Ribić, na kojega je premijer mislio, pionir je slobodnog demokratskog sindikalnog organiziranja, u vremenu kada to nije bilo tako jednostavno, te je posvetio svoj život sindikatu. Ozbiljan premijer jedne države trebao bi imati respekta prema takvim činjenicama.

nićevih, koji je "zgrožen moralom rukovodstva sindikata u obrazovanju" jer se, zamislite, bore za očuvanje prava svojih članova! Pitamo se mi, kakav je to čovjek i kakav je to moral, tvrditi - i to nakon provedenog referenduma - kako su čelnici izmanipulirali članove sindikata? Da su umjesto lojalnosti svojim ljudima izabrali lojalnost ljudima u Vladi, onda bi vjerojatno čelnici bili moralni. To djeluje opasno i nezdravo. Spomenutom teretu govornika poseban visoki C daje ministar Jovanović, nenadmašnim konstrukcijama poput one da su "sindikalni čelnici krivi što Vlada mora smanjiti plaće prosvjetarima, zbog čega se on osobno ispričava njihovim članovima" i kako će "s gnušanjem glasati za taj prijedlog". Bljak.

IZOSTANAK DEMOKRATSKE KULTURE. Takve nas izjave istovremeno žaloste i ljute. Žaloste jer je to ipak naša Vlada, Vlada koja vlada našom zemljom. Ljute nas jer ljudi koji nisu svje-

sni što svojim riječima proizvode ne bi smjeli obnašati visoke državne funkcije. U tom procesu ukopavanja u sve rigidnija stajališta prema partnerima u socijalnom dijalogu svjesno ignoriraju činjenicu da tih 10.000 ljudi nisu neuka i zaludena masa; naprotiv, riječ je o akademski obrazovanim građanima sposobnima za kritičko promišljanje i formiranje stavova, riječ je o prosvjetarima i medicinarima koji su itekako dobro upoznati sa stanjem u državi. A poruka koju su mu ti akademski građani poslali odraz je općeg nezadovoljstva, ne isključivo uštedama koje se prelamaju preko njihovih leđa, nego mnogo važnije, pokušajima smanjivanja cijene rada i razine radnih prava u zemlji, rastakanjem socijalne države i pogodovanja bogatima. Nadalje, dio ljudi posebno je iritiran nemoralnim (kad je već riječ o moralu) prisvajanjem vlasti, bezobzirnim okretanjem leđa programu i ciljevima s kojima je Kukuriku koalicija izvorno i osvojila vlast. Tijekom predizborne kampanje bombastično najavljavani Plan 21 pretvorio se u toliku farsu da ga s podsmijehom spominju čak i akteri iz njihovih vlastitih redova. Od socijaldemokratske politike koju je ova nacija priželjkivala i za nju glasovala nismo vidjeli niti slova. Ono što jesmo vidjeli i na vlastitoj koži osjetili jest umanjene radničkih prava i rastakanje temelja socijalne države kroz grube i paušalno odrezane uštede u zdravstvu, obrazovanju i znanosti, upravo onim elementima koje bi svaki suvisao plan oporavka trebao dodatno poticati. I sve je to popraćeno pregrštom arogantnih i samodopadnih izjava iz kojih izbija zaprepasujućim izostanak demokratske kulture.

BIJES ZBOG SUPROTNOG MIŠLJENJA

Konstruktivan razgovor na ravnopravnim pozicijama s tim je ljudima gotovo nemoguć. Najzanimljiviji je Linić. To je čovjek koji se često razbjesci kada čuje suprotno mišljenje. Deficiti s kojima on i Čačić imaju stvarni problem su puno veća opasnost za ovu zemlju od proračunskog deficita. Umjesto strpljivog dijaloga i uvažavanja sugovornika, u Vladi njeguju kulturu nametanja vlastitih stavova i provođenja zamišljenog pod svaku cijenu, milom ili silom. Ultimatum su koristili tijekom pregovora o TKU-u, zastrašivanjem su se poslužili tijekom provođenja sindikalnog referenduma, nametanje stavova su proveli tijekom usuglašavanja teksta Zakona o reprezentativnosti. Očigledno je jezik pritiska i sile jedino što razumiju. Pa kad je tomu tako, onda ćemo tim jezikom i mi govoriti, makar bili David u odnosu na Golijata.

DOJMOVI NAŠIH ČLANOVA I DRUGI SINDIKATI

Mnogi sudionici prosvjeda bili su ponosni i impresionirani organizacijom i velikim odazivom. Rekli bismo da niti jedan nije požalio što je taj dan odvojio za prosvjed. Mnogi članovi koji nisu bili na prosvjedu su nam na njemu naknadno čestitali.

Podrška drugih sindikalnih središnjica (SSSH, HUS) pokazala je da radnici nisu nasjeli na propagandu o postojanju dviju kasta, od kojih jednu navodno čine radnici u javnom, a drugu radnici u privatnom sektoru. Pravi sukob u društvu postoji između rada i kapitala. Pred silničkim postupcima alijanse kapitala i ove Vlade svi su radnici isti, bio njihov poslodavac država ili privatni vlasnik. Zato vas sve pozivamo na zajednički prosvjed Saveza i HUS-a, koji će se održati 22. studenoga na Markovom trgu. Red je uzvratiti solidarnost.

Red je uzvratiti solidarnost.

Dodimo na prosvjed SSSH-a i HUS-a 22. studenoga na Markov trg

Koliko god nas je oduševio dolazak radnika iz dvije središnjice toliko se nismo mogli načuditi nepripremljenoj javnoj reakciji Krešimira Severa i Nezavisnih hrvatskih sindikata koji su uvjetovali dolazak svojih članova (sic!) na naš prosvjed promjenom koreografije prosvjeda. To je naravno iskoristio Jutarnji list da potpuno bezumno dva dana prije prosvjeda napadne nas (Ribića), radi navodno loše organizacije prosvjeda. Baš nas je dimula njihova zabrinutost za uspjeh naših sindikalnih akcija.

Red je uzvratiti solidarnost. Koliko god nas je oduševio dolazak radnika iz dvije središnjice toliko se nismo mogli načuditi nepripremljenoj javnoj reakciji Krešimira Severa i Nezavisnih hrvatskih sindikata koji su uvjetovali dolazak svojih članova (sic!) na naš prosvjed promjenom koreografije prosvjeda. To je naravno iskoristio Jutarnji list da potpuno bezumno dva dana prije prosvjeda napadne nas (Ribića), radi navodno loše organizacije prosvjeda. Baš nas je dimula njihova zabrinutost za uspjeh naših sindikalnih akcija.

ŠTO SMO DOBILI PROSVJEDOM?

Hrvati nisu skloni prosvjedovanju u mjeri u kojoj su to građani drugih zemalja. Tomu je uzrok izostanak tradicije, nevjericu u moć kolektivne akcije i nerazumijevanje svrhe prosvjedovanja. Uvjereni smo da će i nakon ovog prosvjeda biti pitanja nekih, „a što smo zapravo postigli“? Vlast nije vratila što je oduzela. Nije još. Vlast ne mijenja ponašanje. Ne još. Je li zato prosvjed bio uzaludan? Iako znamo da ne

Često se mnogi očekivani učinci pojave mjesecima iza prosvjeda ili štrajka

možemo očekivati pobjedu u svakoj bitci ili da se tvrđave ne osvajaju jednim udarcem brvna, pitat ćemo se: „A jesmo li ipak izgubili?“ Naravno da nismo. Društveni i politički život

nije pravocrtan. Prosvjed ima nekoliko važnih učinaka.

PRVO, šaljem društvu informaciju o svom nezadovoljstvu. Ako ne prosvjedujemo, našu šutnju svi intepretiraju kao slaganje, jer s nama nemaju problema te mogu posegnuti još više u naša prava. Prosvjed je u društvu kao bol u organizmu koja upućuje na to da s jednim njegovim dijelom nešto nije u redu.

DRUGO, poslali smo poruku snage i masovnosti. Ako prosvjedujemo, vlast mora razmišljati na način u što se to može sve pretvoriti i gdje je kraj. Zato je najvažnije nastaviti s borbom. U suprotnom je ovaj prosvjed potrošeni kapital.

TREĆE, poslali smo poruku da sindikalni čelnici ne vode neku svoju privatnu politiku, već da iza njih stoje spremni ljudi. Time smo silno ojačali uvjerenost naših organizacija i vjerodostojnost sindikalnih stajališta.

ČETVRTO, uspješni prosvjed otvara nam javni prostor za slanje naših poruka i gledišta cijelom društvu, što je bez prosvjeda mnogo teže. One se izgube u moru drugih informacija.

PETO, o našim problemima tada govori cijelo društvo, u središtu smo pozornosti. Ljudi se opredjeljuju, a unutar vladajuće politike počinje rasprava. Javljaju se različita gledišta. To

DIO MEDIJA KAO INSTRUMENT BORBE PROTIV RADNIKA

Za razliku od prethodnih dana, tjedana i mjeseci u kojima je dio medija, onaj u funkciji propagande kapitala, ignorirao, kritizirao sindikalne teze i manipulirao stavovima sindikata o sporu s Vladom, ovaj put svi su mediji manje više korektno prenijeli događanja vezana uz prosvjed. Istini za volju, drugačije nisu niti mogli s obzirom na zbivanja. Čak je i Jutarnji list, bastion propagande krupnog kapitala, morao napisati pristojan izvještaj.

DANAS JEDNO, A VEĆ SUTRA DRUGO.

Posebno su zanimljive bile kolumne gđe. Jelenne Lovrić. To samo po sebi ne bi bilo vrijedno spomena, da ta ista kolumnistica nije dan prije gotovo razapela Vilima Ribića grubim argumentima *ad hominem* i svojski se potrudila diskreditirati ga kao osobu koja nije u stanju organizirati relevantniji prosvjed. Ali kako je gospođu Lovrić samo 24 sata poslije zbilja surovo demantirala, stiže nova kolumna s dijametralno suprotnim tvrdnjama o ozbiljnosti protuvladinih demonstracija i odazivu svih očekivanja. Možda jedino vaših, gospođu Lovrić, i očekivanja vaših nalogodavaca.

IZOPAČENOST TAKVOG PISANJA, kojim neki mediji svode sve bogatstvo i raznovrsnost naših organizacija na jednog čovjeka, neovisno o njegovu doprinosu, prelazi svaku mjeru. Prosvjed ne organizira jedan pojedinac, već organizacija koju čine drugi sindikati. Sindikalnu politiku ne vodi jedan čovjek, već je izgrađuje stotinjak

ljudi u četiri sindikata, članovi središnjih tijela naših sindikata. Diskreditacijom čelnih ljudi zapravo se hoće diskreditirati cijele organizacije, zaposlenike u njima i interese koje one štite. Također, komentator Davor Butković u kolumni Jutarnjeg lista ogradio se od ciljeva i poruka prosvjeda, jer bi se „u slučaju realizacije sindikalnih parola s Trga odmah mogle zatvoriti banke i sve velike privatne tvrtke“. To je teško iskrivljavanje naših stajališta, u što se možete uvjeriti u našim govorima. Ipak, izrekao je niz pohvala na račun organizacije, dostojanstva prosvjednika i političkog značaja same činjenice da se takav prosvjed u Hrvatskoj uopće održao. Naravno, nigdje u Jutarnjem listu nije bilo ni spomena o kritikama koje su tijekom prosvjeda upućene upravo na adresu Jutarnjeg lista.

PITANJE MEDIJA KAO SINDIKALNO PITANJE PRVOG REDA.

Zašto polazemo toliko pažnje na medijski tretman sindikalnih aktivnosti? Zato jer su mediji ti koji u najvećoj mjeri kreiraju i usmjeruju naša mišljenja. To ne možemo izbjeći koliko god da smo obrazovani pa čak ako novine i ne čitamo pa nam se čini kako to nije bitno sindikalno pitanje. Međutim, novine čitaju vaši susjedi, prijatelji, vaša okolina. Ono što u njima saznaju prenose drugima, na kavi, na forumima portala, glasači su na izborima... Kakvo je većinsko raspoloženje ljudi, tomu se prilagođava i politika. Ako većina misli da smo mi paraziti i da nam treba smanjiti plaće, Vlada

će tako postupiti. Zato stalno vodimo borbu za istinu u mjeri u kojoj za to imamo mogućnosti u medijskom prostoru u kojem niti jedan medij nije u vlasništvu radnih ljudi. Spašava nas javna televizija koja je dosad bila vrlo objektivna. Hoće li i s novim ravnateljem, kojeg je politika imenovala, vidjet će se uskoro.

U medijskom prostoru sindikalni čelnici su permanentni predmet objeda. Neki naši članovi misle da ih se to ne tiče ili čak naivno vjeruju u ono što u novinama pročitaju. Prema medijima, niti jedan sindikalni čelnik nije dobar i čestit čovjek. Zar je moguće da su baš svi loši i da članovi svih sindikata svaki put izabiru loše ljude svih ovih godina? Ako ne valjaju čelnici, članovi ih trebaju smjenjivati, ali ako ih ne smjenjuju, onda im trebaju vjerovati. Članovi trebaju razumjeti čemu služe napadi na čelnike. Nisu savezu krupnog kapitala i vlasti problem čelnici, njima su problem dobro organizirani radnici u borbi za svoja prava. U tome je poanta.

O našem iskustvu sa sredstvima dezinformiranja javnosti govorio je u jednom impresivnom govoru Branimir Mihalinec na prosvjedu (u prilogu ovog broja).

Diskreditacijom čelnih ljudi zapravo se blate ljudi i interesi koje oni štite

NAJNOVIJI UDARI IZ VLADE

MASKE SU POSKUPJELE PA IH VIŠE NE STAVLJAJU

Ministar financija najavio je smanjivanje poreza na luksuznu robu i povećanje cijena mlijeka i kruha. Svako malo najavljuje daljnje kresanje prava ljudi u javnim službama. Najavio je još i da odustaju od poreza na imovinu, ali će uvesti porez na nekretnine, tj. neće oporezovati dividende i kamate, ali hoće kuće i stanove, suprotno Planu 21. Porez na bankarske transakcije uvelo je 20 europskih zemalja, ali Hrvatska nije. Sve to upućuje na pravu socijaldemokratsku politiku brige o radnicima. Naime, radnici će sada, umjesto kupovine kruha i mlijeka za svoju djecu, lakše moći kupovati luksuznu robu. Radnici su sretni jer njihove velike uštede i zarade od trgovanja dionicima država neće oporezovati. Radnici su sretni kao nikada do sada jer oni mogu plaćati privatno obrazovanje i liječenje u inozemstvu. Vješti radnici doskočit će i porezu na nekretnine, jer će ih prodati i uložiti novce u dionice. Doista, normalan čovjek ostaje bez teksta. Ovakva drskost u pogodovanju kapitalu moguća je samo u zemlji u kojoj građani nisu svjesni svojih interesa i u kojem centri medijskog zla oblikuju glave ljudi. I to nam se sve događa u vrijeme kada i Obama i Hollande uvode oštre poreze na bogate. Možemo se dobro nasmijati ako zamislimo kakvu je facu morao imati Linić kada je čuo da u Americi nije pobijedio njegov kandidat na izborima. Nije teško zamisliti kakvo bi ohrabrenje za daljnje izživljavanje nad ljudima imali on i njegovi pokrovitelji da je pobijedio Romney. Zapravo, čudno je da se čudimo. Višekratno je Milanović izjavljivao da je on liberal i da s Čačićevom strankom imaju isti

program. Kako se socijaldemokrati mogu naći na istom programu s krupnim kapitalistom u zemlji? Politika ove zemlje doista liči na karneval. Sve predizborne maske su skinute, samo slijepci ne vide što se zbiva.

NOVE NAJAVE I PRIJETNJE

Sindikati samo iz medija mogu doznati što Vlada namjerava s našim plaćama. Tako i ovog puta doznajemo kako slijedi novo kresanje naših prava i da su za to krivi sindikati, bivša Vlada, uprava vodovoda, Ujedinjeni narodi... samo ne ova Vlada. Sada joj navodno za iduću godinu nedostaje 3 milijarde. Prošle godine nedostajalo im je 2 mlrd. Svaki novi zahtjev prema našim plaćama čitamo kao poruku: „Nismo sposobni riješiti ekonomske teškoće zemlje“. Vidljivo je da zemlja ulazi u spiralu propadanja s ovakvom politikom. Baš onako kako smo najavili u našim govorima na prosvjedu. BDP pada, inflacija raste, s svim suprotno od najava mađioničara i cirkuskih majstora hrvatske političke scene, Linića i Čačića. Prije dva mjeseca hvalili su se da se Proračun puni idealno i da imaju 1,5 mlrd. kuna viška. Neki ekonomisti tvrde da je prikupljeno 3 mlrd. više nego prošle godine. Ovi ljudi nisu uvjerljivi, nisu se pripremili za vlast, a sve njihove prognoze pokazale su se promašenima, u godinu dana nisu ništa napravili, dio javnih poduzeća nisu takli, tamo plaće i dalje rastu, a Vlada diže njihove cijene. Tragom referendumu, koji nas obvezuje, jamčimo da ćemo braniti vaša prava.

jača našu poziciju. Ako šutimo, o nama tamo nitko ne raspravlja.

Prosvjed ima učinak bačenog kamena u vodu. Nikada ne znamo na kojoj obali i gdje će sve završiti val koji je kamen pokrenuo. Nakon velikog i uspješnog prosvjeda obično mnogo toga više nije isto kao prije njega, a često se

mnogi očekivani učinci pojave mjesecima iza prosvjeda ili štrajka.

Svima kojima niti ovo nije dovoljno da u moć prosvjeda povjeruju, neka se zapitaju zašto u demokratskim zemljama ljudi prosvjeduju više nego kod nas. Što bi bilo s radnim ljudima u Europi i svijetu da nema ovako žestokih

prosvjeda protiv mjera štednje i sve većih nejednakosti? Bogati i njihove institucije činile bi s pravima ljudi što ih je volja. Zamislimo se koliko bi nama smanjivali plaće da nismo ugovore koje smo izborili štrajkom, kako bi tek navallili na nas da smo bez referendumu pristali na smanjenje prava.

ŠTO DALJE?

Upornom borbom doći ćemo do cilja. Stoga je pred našim sindikatima mnogo događaja koje planiramo. Pozivamo vas sve da se u njih uključite. Nije preporučljivo na ovom mjestu pisati o svim našim planovima, ali valja reći da ćemo ove i iduće godine nastaviti s pritiscima. Kulminacija će biti na kraju školske godine kada planiramo štrajk. Zajedno sa sindikatima gospodarstva na proljeće ćemo organizirati veliki prosvjed. Planira se i Svesindikalni sabor. U ovom mjesecu pozvat ćemo vas također na još nekoliko akcija:

1. Prosvjedovat ćemo solidarno **22. studenoga, u četvrtak**, sa SSSH-om i HUS-om. Uzvratit ćemo potporu i dolazak stotinjak njihovih ljudi na naš prosvjed.

2. Pridružiti ćemo se prosvjedu potpore inicijativi Laburista za promjenu uvjeta za provođenje **građanskog referenduma** u vrijeme rasprave u Saboru.

3. Održat ćemo i **štrajk upozorenja** pred donošenje Proračuna povodom planiranog smanjenja od 600 milijuna kuna proračunskih sredstava namijenjenih obrazovanju i neplaćanja prekovremenih sati u zdravstvu.

4. Sindikat znanosti upravo priprema **prosvjed znanstvenika** s naglaskom na tragediju mladih ljudi koji nakon doktorata ostaju bez posla.

Slika nepregledne trobojnice koja se pro-

REFERENDUM O REFERENDUMU

Hrvatski laburisti pokrenuli su proceduru izmjene Ustava RH kako bi se referendum morao raspisati na zahtjev 200 tisuća birača. Prema Ustavu RH za raspisivanje i provođenje referenduma potrebno je prikupiti 450 000 potpisa (10% od ukupnog broja birača u RH). Zakon o referendumu propisuje dodatni uvjet, a to je rok od 15 dana u kojem je potpise potrebno prikupiti. Rezultat takvog zakonodavstva jest činjenica da građanske inicijative u RH dosada nisu uspjele "isprovocirati" niti jedan referendum.

Budući da je inicijativa Hrvatskih laburista u skladu s usvojenom politikom Matice i na tragu ranijih aktivnosti koje je Matica s tim u vezi već provodila, svakako ćemo poduprijeti takvu inicijativu. Ako prijedlog Hrvatskih laburista ne bude usvojen, ponovno ćemo pokrenuti akciju sakupljanja potpisa birača za raspisivanje referenduma o ublažavanju uvjeta za provođenje budućih referenduma.

teže središtem grada imala je simboličnu, ali ujedno i jednu vrlo konkretnu važnost: period socijalnog mira je prošao, stiglo je vrijeme da Hrvatska izađe na ulicu! Time je ispunjena osnovna svrha prosvjeda. Vladajućima na Markovu trgu sada mora biti jasno da iza nas ne stoji samo virtualna masa glasova, već pravi i živi ljudi spremni na akciju, na otpor samovoljnim, protupravnim i štetnim postupcima Vlade, na borbu za pravo, više jednakosti i pravdnost. Spremnim na štrajk. Dokle god se gospoda ne probude i ne shvate da odgovornost za donošenje odluka ne podrazumijeva monopol naređivanja, već obavezu da se uzmu u obzir mišljenja i iskustva onih na koje se te odluke odnose.

Korisne vijesti

Operativne aktivnosti Matice ne staju samo na organizaciji prosvjeda i pripremanja za štrajk.

PРАВНА BITKA ZA TEMELJNI KOLEKTIVNI UGOVOR

U tijeku je obvezni postupak na Državnom odvjetništvu koji prethodi pokretanju tužbi povodom otkaza Temelnog kolektivnog ugovora. Iako su otkazali TKU, još niti jedno pravo nisu prestali isplaćivati. Tek kada se to dogodi, možemo pokrenuti pojedinačne tužbe naših članova. Trenutno pobijamo osnovanost otkazivanja TKU-a.

Već u samim pregovorima za TKU Vlada nije postupala u dobroj vjeri; očekivala je da se sindikati bez pogovora odreknu dijela materijalnih prava. Iako su sindikati čak bili spremni pristati na zahtjev Vlade pod uvjetom da se to zaposlenicima vrati kada nastupi gospodarski oporavak, Vlada je taj prijedlog odbila te je na nezakonit i nedopušten način otkazala TKU. Iz toga je jasno da trenutne gospodarske okolnosti, a niti promjena tih okolnosti, nisu stvarni razlog za otkazivanje TKU-a. Tim više što dokumenti Vlade o fiskalnoj i ekonomskoj politici pokazuju da ona ne predviđa pogoršanje gospodarskih okolnosti, već, štoviše i poboljšanje. Takvo postupanje Vlade je potpuno u suprotnosti s načelima kolektivnog pregovaranja, a umjesto socijalnog dijaloga Vlada vodi monolog, ne uvažavajući pritom drugu pregovaračku stranu i njihove argumente. Time se potkopava rad Sindikata, a povrijeđene su i međunarodne konvencije o pravu na kolektivno organiziranje i pregovaranje. Svi ti argumenti bi, računajući na neovisnost sudova, morali biti uvaženi.

USTAVNE TUŽBE I PRITUŽBA MOR-U

Ustavni sud zaprimio je 6. studenoga prijedlog za ocjenu ustavnosti Zakona o reprezentativnosti. Predlagači su Matica hrvatskih sindikata i Hrvatska udruga sindikata koji smatraju da je navedeni Zakon u većini svojih odredaba protivan načelima jednakosti i vladavine prava, prava na socijalnu zaštitu putem kolektivnih ugovora, prava na štrajk i drugim ustavnim načelima. Vlada je donijela takav zakon u želji da oteža kolektivno pregovaranje i oslabi poziciju sindikata. Zakon je već i prilikom procesa donošenja izazvao burnu raspravu u pravnim krugovima, budući da se radilo o nekonzistentnim i nestručnim prijedlozima. Naime, rijetko se može vidjeti da je hrvatska pravna struka toliko usuglašena.

Apsurd je da na pragu ulaska u Europu, RH donosi zakonska rješenja suprotna europskoj praksi, a uskoro ćemo vidjeti što će u tom pogledu imati za reći i Međunarodna organizacija rada.

Osim toga, radimo i na prijedlogu za ocjenu suglasnosti Ustava sa Zakonom o fiskalnoj odgovornosti. Uza sve to,

radi se i na tužbama kojima se osporava ukidanje uvećanja koeficijenta složenosti poslova ovisno o godinama staža (dodatak 3, 5, 7, 9 %) u prosvjeti.

MEĐUNARODNA BITKA

Ovih dana šaljem pismo o teškim kršenjima demokratskih standarda i europskih kriterija ove Vlade u odnosu prema sindikatima i socijalnom dijalogu u Europski gospodarski i socijalni odbor Europske komisije. Isto ćemo poslati i u Education International.

MINIMALNA PLAĆA

Minimalna plaća predstavlja najniži mjesečni iznos bruto plaće koji pripada radniku za rad u punom radnom vremenu. Zakon o minimalnoj plaći propisao je visinu minimalne plaće od 1. srpnja 2008. godine na način da je minimalna plaća tada utvrđena na razini 39 % prosječne bruto plaće za 2007. godinu. U daljnjim godinama bi se udio minimalne plaće u prosječnoj bruto plaći za proteklu godinu trebao povećavati za realni rast BDP-a. U lipnju 2009. je zadnji put povećan iznos minimalne plaće te do danas iznosi 2.814 kuna. U istom tom razdoblju troškovi života su porasli za oko 6 %, dok je udio minimalne plaće kroz te tri godine pao s 39 na 36 %.

Stopa rizika od siromaštva raste, čak petina stanovništva RH je u riziku od siromaštva, raste dohodovna nejednakost, RH je među 11 europskih zemalja s najnižom minimalnom plaćom. Svjedoci smo rasta troškova zbog povećanja PDV-a i energenata, čime je izazvan porast cijena najnužnijih potreba, a to su prehrana i stanovanje. Osim toga, mnogi nobelovci su mišljenja kako postupno povećanje minimalne plaće poboljšava život radnika bez negativnih posljedica kao što su povećanje nezaposlenosti i cijena. Sve su to razlozi zašto su sindikati tražili povećanje minimalne plaće.

Nakon višestrukih sastanaka Vlade, Hrvatske udruge poslodavaca i sindikalnih središnjica, došlo je do pomaka u razgovorima. Stoga bi minimalna plaća za 2013. godinu temeljem prije navedenih indikatora iznosila oko 3.045 kn u bruto iznosu (oko točnog iznosa se još uvijek vode pregovori), što predstavlja povećanje od oko 231 kn, čime bi se i udio povećao na 39 % prosječne plaće. Za 2014. te svaku sljedeću kalendarsku godinu visina iste će biti utvrđena Sporazumom Vlade RH i udruge sindikata i poslodavaca.

STAMBENO ZBRINJAVANJE ČLANOVA

Na lokaciji Zagrebačka cesta 126, Rudeš, nedavno je dovršena armiranobetonska konstrukcija na trećem objektu građenom za potrebe stambenog zbrinjavanja članova sindikata u zajedničkom projektu sindikata Matice hrvatskih sindikata i tvrtke Sigma stan, d.o.o. Time se gradnja tog tročlanog kompleksa polako primiče kraju, a pred nešto više od mjesec dana je u već dovršene zgrade i useljeno stotinjak sindikalnih obitelji. Cijena stanova za članove sindikata je veoma povoljna. Također, osigurano je sub-

encionirano kreditno financiranje u 100 %-nom iznosu. Napominjemo da su stanovi građeni od prvoklasnog materijala i oprema, a zgrade imaju energetske certifikat "A" razreda i grijanje na toplanu s individualnim brojlama potrošnje gdje je sama cijena režija i 50 % niža. U pripremi su i dva nova projekta izgradnje stanova u Zagrebu i Zadru, a ovisno o zainteresiranosti članova planiraju se i daljnji projekti. Za više informacija o dostupnosti stanova, cijenama i mogućnosti kreditiranja posjetite naše internetne stranice.

POSLOVNI OBJEKT SINDIKATA

Izgradnja poslovnog objekta naših sindikata (Sindikata znanosti u suradnji sa SHU-om i Maticom) približava se svome kraju. Jedan svijetli primjer kako se dugogodišnjom štednjom i odgovornim poslovanjem može osigurati sigurnija budućnost, bio je čest primjer neshvatljivih napada, posebno izdanja EPH. U normalnoj zemlji bili bismo hvaljeni i pokazivani za uzor, jer nismo rastrošili novce i jer smo jedini među sindikatima kojima je vlastitim sredstvima uspelo u novoj Hrvatskoj sagraditi tako nešto. No, unatoč tomu su nas razapinjali na križ.

Gradnjom smo u krizi osigurali posao za stotinjak radnika i njihovih obitelji, a mi smo u krizi prošli jeftinije nego da smo gradili prije.

S ovom zgradom bit ćemo još jači u borbi za vaša prava. Očito svaki uspjeh, pa i ovako besprijekoran posao kao ovaj, smeta vašim neprijateljima. Sindikati ne bi trebali biti moćni. Trebali bismo valjda raditi u šatorima.

Globus je ljetos objavio na naslovnoj stranici da smo bankrotirali i da zgradu ne možemo dovršiti, a slično je nedavno pisao i Jutarnji list. Za rubriku „Vjerovali ili ne“. Lagali su da propadamo, a onda su lagali da se zgrada gradi iz državnih sredstava. Članovi sindikata trebaju biti ponosni, jer su njihove organizacije u stanju odgovorno raditi i izvesti ovako složen pothvat.

Slika govori više od tisuću riječi. Naša će zgrada trajati stotinu godina, a članci poput ovih žive jedan dan i odlaze u smeće, gdje je uostalom i njima mjesto.

Da je Hrvatska bolesna zemlja nije upitno, ali virus te bolesti prenose izopačene i okružene sredine poput EPH-a, Jutarnjeg lista i Globusa. Teške riječi za teške postupke.

GOVORI S PROSVJEDA

Razlozi prosvjedovanja ili svi grijesi vlasti
(Trg Dr. Franje Tuđmana)

Krunoslav Pisk:

(Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja)

- 1. Prosvjedujemo zbog otkazivanja kolektivnog ugovora.** Bez kolektivnog ugovora nema socijalnog mira. Pokažimo im od danas i idućih mjeseci kako to izgleda.
- 2. Prosvjedujemo zbog umanjivanja naših prava bez našeg pristanka.** To se zove pljačka, pa makar to radila i vlast.
- 3. Prosvjedujemo zbog odmazde nad nastavnicima.** Smanjili su ljudima plaće samo zato jer ih njihovi sindikati nisu htjeli izdati i potpisati smanjenje prava bez da svoje ljude o tome pitaju.
- 4. Prosvjedujemo zbog protudemokratskog ponašanja vlasti.** Kaznili su ljude jer su naši sindikati tražili demokratsku provjeru na referendumu. Prijetnja je to demokraciji.

Anica Prašnjak:

(Hrvatski strukovni sindikat medicinskih sestara – medicinskih tehničara)

- 5. Prosvjedujemo zbog farse od pregovora.** Umjesto pregovora i iznošenja argumenata, iznosili su prijetnje, zastrašivali i bavili se time kako nas prisiliti na prihvaćanje ultimatumata. S nekima su uspjeli. S nama nisu.
- 6. Prosvjedujemo zbog odbijanja razumnog prijedloga sindikata.** Bili bismo pristali na još jedno uzaludno odricanje. Nepričanje da nam to vrata kada bude novaca, razotkriva da nije problem u navodnoj nestašici novca, jer smo bili spremni na odricanje, već je problem razina prava koju imamo i koju hoće smanjiti i nama i svim radnicima u zemlji.
- 7. Prosvjedujemo zbog nepravdne politike pune apsurd.** Treniranje strogoće i smanjenje prava počeli su od najslabijih, od javnih službi koje su godinama potplaćene.
- 8. Prosvjedujemo zbog pogodovanja moćnima i kažnjavanja slabih.** Nisu krenuli od financijske industrije, privilegiranih skupina i grana u zemlji ili od oporezivanja bogatih.

Anita Car:

(Sindikat odgoja i obrazovanja Hrvatske)

- 9. Prosvjedujemo zbog podcjenjivanja moći rasuđivanja naših članova.** Glupa je i plitka laž da bi plaće prosvjetarima rastle da su sindikati prihvatili Vladin prijedlog.
- 10. Prosvjedujemo zbog uvredljivog i licemjernog sažaljenja.** Nakon što je premijer donio odluku o šikaniranju prosvjetara nudio je riječi sućuti i demagoških obećanja, otkrivajući da spor s nama ne razumije elementarno. Toliko se potrudio i toliko mu je stalo. Umjesto žalopojki trebaju nam njegove odluke. Djela, Zorane, a ne riječi!
- 11. Prosvjedujemo zbog laganja i neznanja.** Nije dovoljno da ne krađu (ako ne krađu). Ne smiju nam niti lagati. Količina laži i gluposti izgovorena od ministra prosvjete i ministra rada mjerljiva je s količinom njihova neznanja o resorima u koje su ih padobranom spustili.

Milan Stipanović:

(Sindikat pravosudne policije Hrvatske)

- 12. Prosvjedujemo zbog bezočne eksploatacije mladih ljudi.** Svi za 1600 kuna. Pa put za Kanadu, Dubai i Novi Zeland. Divna uspomena na domovinu.
- 13. Prosvjedujemo zbog neplaćanja prekovremenog rada.** Traže od medicinskih sestara i državnih službenika da rade prekovremeno ali ih ne plaćaju.

- 14. Prosvjedujemo jer ljudi sami sebi moraju sufinancirati prijevoz.** Građani će ostati bez nastavnika, zemlja bez stručnjaka. Tako se eksploatiraju ljudi u diktaturi kapitala.

Branimir Mihalinec:

(Nezavisni sindikat zaposlenih u srednjim školama Hrvatske)

- 15. Prosvjedujemo zbog smanjenja cijene rada u cijeloj zemlji.** Prozreli smo zašto nisu pristali na povrat prava koja nam sada otimaju. Nije u pitanju novac sada. Žele smanjiti ukupnu razinu prava radnika jer nakon našeg smanjenja lančano slijedi smanjenje prava svih drugih radnika u zemlji.
- 16. Prosvjedujemo zbog promašene ekonomske politike mjera štednje.** Ta politika dokazano ne daje rezultate u cijeloj Europi. Naša odricanja služe samo inozemnim vjeronjima, financijskim krugovima te mentalnim i ideološkim mentorima naših ministara.
- 17. Prosvjedujemo zbog rasta nezaposlenosti.** Dosadašnja naša odricanja u visini od 7 milijarda kuna nisu smanjila nezaposlenost, već ona nezadrživo raste.
- 18. Prosvjedujemo zbog demontiranja socijalne države.** Smanjuju naša primanja, i namjeravaju rastočiti socijalnu državu i prava građana koja iz nje proizlaze. I pri tome lažu da je to potrebno radi konkurentnosti i gospodarskog rasta.
- 19. Prosvjedujemo zbog nesposobnih ministara.** Nemaju talenta za političke odnose, nemaju sposobnost komunikacije koja stvara povjerenje među ljudima, niti

imaju znanja u resorima na koje su ih postavili. Posebno sablažnjava primitivizam neprimjeren jednom ministru prosvjete.

- 20. Prosvjedujemo zbog nepripremljenosti za vlast.** Osam godina u oporbi bavili su se plitkim prepucavanjima u Saboru. Nisu imali spremne ljude za ministra prosvjete i ministra rada. Teška je neodgovornost onoga tko nepripremljene ljude postavlja na tako važne resore. Očito Milanoviću ti resori nisu važni. Još je veća neodgovornost ljudi koji su se takvog zaduženja prihvatili.

- 21. Prosvjedujemo zbog izostanka elementarne demokratske kulture.** Nečuveno je da se opiru referendumu kao demokratskom očitovanju volje građana. Nečuveno je da u vrijeme referenduma ljudima šalju pisma zastrašivanja i ucjene. Nečuveno je da prvi čovjek Vlade nastoji preskočiti sindikate kao legitimne predstavnike radnih ljudi, što je suprotno svim europskim standardima.

- 22. Prosvjedujemo zbog izostanka pravne kulture vlasti.** Neprihvatljivo je da se avanturistički upuštaju u pravno sporni postupak raskidanja kolektivnog ugovora.

Anita Srhoj:

(Sindikat radnika EX Dubrovačke banke)

- 23. Prosvjedujemo zbog kukavičluka vlastodržaca.** Napali su najslabije, a boje se velikih i moćnih. Nema ih u javnim nastupima i na televiziji osim ako nisu sami s voditeljem. Boje se otvorenog dijaloga.
- 24. Prosvjedujemo zbog izostanka ljudskosti u politici.** Sve su sveli na financije, radni čovjek i građanin puko im je sredstvo a ne cilj.
- 25. Prosvjedujemo zbog kršenja obećanja.** Sve su svoje planove i programe izdali, sve su svoje izjave djelima pobili,

sva su svoja obećanja izigrali. Vladavina demagogije i laži.

- 26. Prosvjedujemo zbog bahatosti i nasilnosti.** Zastrašivanja, ucjene, odmazda, laži i pritisci – uz pomoć medija krupnog kapitala – zar je to stil, socijalne i demokratske vlasti? Trebalo bi im zabraniti da se lažno predstavljaju kao socijaldemokrati.

Vilim Ribić:

(Matica hrvatskih sindikata)

- 27. Osuđujemo razbijanje sindikata Zakonom o reprezentativnosti.** Socijaldemokrati umjesto jačanja, usitnjavaju i svađaju sindikate, i otežavaju kolektivno pregovaranje. Za rubriku "Vjerovali ili ne".

- 28. Osuđujemo tretman socijalnih partnera kao socijalnih neprijatelja.** Zar postoji zemlja u kojoj socijaldemokrati na vlasti preziru sindikate i socijalni dijalog?

- 29. Osuđujemo izdaju socijalne demokracije i ideja socijalne pravde.** U izvorno radničku stranku uvukli su se i iznutra je osvojili diplomati, financijski i poduzetnici te neoliberalni teoretičari i karijerni intelektualci koji su isprali i zadnji radnički miris iz te stranke. Zašto je većina članova SDP-a ušla u tu stranku? Vjerovali su da je to stranka socijalne pravde. Prevareni su.

- 30. Prosvjedujemo zbog kršenja obećanja, izdaje građana i prijevara birača.** Ne smiju lagati ljudima ove zemlje. Trebaju im služiti. Ne smiju lagati Hrvatskoj. Mi smo ta Hrvatska koja hoće pravdu, otvaranje radnih mjesta i iskrenu vlast. Mi smo ta Hrvatska koja traži poštovanje i povratak naših prava, očuvanje socijalne države i uvažavanje socijalnih partnera. Posložimo se kao Hrvatska i poručimo im: Ovo nije kraj već početak naše borbe. Hrvatska se budi i kreće u borbu za svoju budućnost. Ona je u našim rukama.

KAKO VLADA VLADA ILI SVI NAŠI GRIJESI

(Branimir Mihalinec – Trg Dr. Franje Tuđmana)

Što smo sve zgriješili?

Pozdrav svim grešnicima! Pitate se: Zašto grešnici? Što smo sve zgriješili?

Naš prvi grijeh: Nismo pristali na ultimatum! Donijeli su proračun u kojem su predvidjeli kršenje vaših prava, a da nas nisu niti pitali. I nisu pregovarali, već su postavili ultimatum! Daj sve i ne traži ništa zauzvat. U suprotnom – smanjit ćemo vam još i plaće. Računali su da ćemo nakon zastrašivanja, ucjena i prijetnji pristati.

Naš drugi grijeh: Nismo pristali na bezuvjetno smanjenje vaših prava bez vašeg pristanka. Bili smo ih čak spremni dati našoj državi, pod uvjetom da i ona nama da nešto zauzvat. Imali smo razumijevanja, pod uvjetom da i oni pokažu razumijevanje, poštovali smo vlast pod uvjetom da i ona poštuje nas. No njima to nije bilo prihvatljivo.

Vaš prvi grijeh: Međutim, ni Vi niste pristali na bezuvjetno smanjenje vaših prava. I nije vas uplašilo zastrašivanje, niste podlegli ucjenama. Pokazali ste gađenje prema odmazdi koju je vlada provela nad najvećim grešnicima – nastavnicima. 59.256 zaposlenika u zdravstvu i obrazovanju gotovo jednoglasno su rekli NE otimačini.

Vaš drugi grijeh: Niste se odrekli sindikata, već ste iskazali spremnost za borbu za vaša prava.

Što smo sve trpjeli i doživjeli zbog naših grijeha?

Kao prvo, vidjeli smo da ova vlast prezire sindikate. Pitate se: Kako je to moguće, pa ovo je socijaldemokratska vlada. U vrijeme donošenja proračuna, kaže premijer Milanović, on ne treba razgovarati o tome sa sindikatima, jer on ima dogovor s našim članovima i građanima. Baš me zanima i pitam se, gdje mu je taj dogovor nestao za vrijeme našeg referenduma.

Čitali smo da prvi potpredsjednik Vlade Radimir Čačić ne želi pregovarati sa sindikatima „jer bi ih morao tući“.

Vidjeli smo razbijanje sindikata Zakonom o reprezentativnosti. Slušali smo ultimatum, prijetnje i ucjene. Sindikati su, dakle, neprijatelji, njih treba tući, treba ih razoriti, oni su smetnja.

Doživjeli smo neljudsku odmazdu i diskriminaciju zbog volje zaposlenika da slobodno iskažu svoj stav na demokratski provedenom referendumu. Vidjeli smo nasilje i avanturizam nad pravnim obvezama prema nama.

Doživjeli smo da premijer ne prima predstavnike radnika, on ne želi čuti drugu stranu. Kaže: nisam ja Bog iz mašine pa da rješavam vaše probleme kada zaželite.

Doživjeli smo da premijer na pozicije ministra obrazovanja i ministra rada postavlja nekompetentne ljude. Jer kaže, obrazovanje i radnici su prvi.

Doživjeli smo nečuveno izrabljivanje visokobrazovanih ljudi. Svi za 1.600,00 kuna. Tko ne želi – pravac Kanada ili neke druge zemlje.

Doživjeli smo izživljavanje ministra financija Linića. Svako malo zvoni otkazima u javnim službama. 70.000 ljudi ili 20.000 ljudi, njemu je svejedno. Svima će on smanjiti plaće i njihova prava. Sljedeće godine još milijardu kuna manje rashoda u

proračunu i novih 600 milijuna kuna manje za obrazovanje. Tako se radi s gubitašima. Jesmo li mi gubitaši?

Doživjeli smo ministra obrazovanja koji diže ruku za smanjenje plaća učiteljima, nastavnicima i stručnim suradnicima. Doživjeli smo ministra zdravlja koji podržava smanjenje izdvajanja za zdravstvo. I kaže da će to svakako podići razinu zdravstvenih usluga za naše građane. I ne voli sindikate – osim poslušnika.

Doživjeli smo da se i za solidarnost treba platiti. Kada se Sindikat znanosti zbog solidarnosti s učiteljima želio odreći povećanja plaće od 2,3 % dok se učiteljima ne vrati oteto, nisu to dopustili. Kažu, neka svatko tko želi biti solidaran to ovjeri kod javnog bilježnika. Znali su da nas solidarnost jača.

Upoznali smo ljude koji ne vole ljude, za koje su ljudi samo brojevi. Upoznali smo ljude koji su vladanje shvatili kao vladanje nad ljudima, a ne zajedno s ljudima. Slušali smo licemjerna naricanja nad učiteljima.

Slušali smo lamentiranja o nekim neodgovornim sindikatima. Ima valjda i onih odgovornih – njihovih.

Razbijaju sindikate, gaze prava ljudi, uništavaju zdravstvo, osiromašuju prosvjetu – uništavaju budućnost zemlje.

I nije subjekt takve politike premijer, još manje je to narod, već je to sprega financijskog, korporativnog i krupnog kapitala, čiji su agenti Čačić i Linić. Ovo je anarkrona i zaostala politika.

Rezultat je socijalno neprijateljstvo, a ne socijalno partnerstvo. Rezultat je izdaja socijalne pravde.

To je profil vlasti koja vlada nad nama. Hoćemo li na to mi pristati?

Upravo zato smo se danas okupili ovdje. Danas počinje pokret otpora prema takvoj politici. I nećemo stati dok ne uspijemo. Nećemo se dati uplašiti. Pozivamo s ovog mjesta sve radnike i građane da nam se pridruže.

Razbijaju se sindikati, gaze se prava ljudi, osiromašuje prosvjeta i uništava se budućnost zemlje

MEDIJI U MREŽI POTPORE BOGATIMA

(Branimir Mihalinec – Trg bana Jelačića)

U mreži potpore politici koja pogoduje bogatima posebno mjesto zauzimaju mediji u vlasništvu privatnog kapitala. Od pisanih izdanja krupnog kapitala u medijskoj industriji, a osobito od EPH-a, Jutarnjeg lista i Globusa, doživjeli smo sustavno ocrnjivanje i blačenje. Zaposlenici su prikazivani kao neradnici i paraziti, čelnici sindikata kao pohlepni monstrumi, a zbivanja u pregovorima punjena ordinarnim lažima. Sve s ciljem da nas se slomi i prisili da potpišemo i ne provedemo referendum. Pokušaji podjele i zabijanja klinova među nama bili su svakodnevnici.

Ono što je najbolje u sindikatima, ocrnjivalo se. Lagalo se o bankrotu sindikata, o nelegitimnom obavljanju naših funkcija i iznosila se nevjerojatna količina apsurdnih laži. Nije to prvi put, naprotiv, to se događa redovito kada smo u štrajku ili socijalnom sporu. To je samo nastavak antisindikalne kampanje koju ova goebelsovska izdanja provode odavno, a osobito u krizi.

Tako smo nešto i očekivali od jutarnjeg biltena kapitalističke klase i pronositelja neoliberalnih gledišta prezentiranih na vulgarni i primitivni način. Postoji ogromna količina laži koje godinama lansiraju, primjerice o previsokoj javnoj potrošnji, o pretjeranom broju zaposlenih, o parazitima na proračunu, o uvijek lošim sindikalnim čelnicima, o navodno visokom javnom dugu. I to uvijek rade s lažnim podacima. Time truju hrvatsku javnost jer imaju utjecaj u medijskom prostoru.

Oni su odgovorni za zaostalost hrvatskog društva jer su ga pretvorili u dvoranu iskrivljenih ogledala. Cijepimo se protiv medijskih laži i kaljuže lažljivaca i lopova. Odnos prema sindikatima ocrtava prirodu nekog medija. Ne zaboravimo sljedeće: Mediji nisu u rukama radnog čovjeka. **Mediji nisu sredstva informiranja već najčešće propagande i dezinformiranja u funkciji svojih gazda, koji obično nisu oduševljeni sa sindikatima.** Zato su važni slobodni javni mediji, Hrvatska radio-televizija posebno, i zbog toga će politika u službi krupnog kapitala nastojati njima ovladati. Mi se tomu moramo suprotstaviti.

U Hrvatskoj za sada postoji sloboda medija, ali ne postoji sloboda novinara.

I najvažnije! Ne pišu mediji kako Vlada traži, već Vlada radi kako traže mediji. Utjecajni mediji u RH u rukama su krupnog i financijskog kapitala i dokle god Vlada radi kako oni očekuju, privatni mediji ju podržavaju.

Organizirani kapital, financijski, medijski i korporacijski jednako je opasan kao i organizirani kriminal. On je prijetnja demokraciji.

I još nešto, u obračunu s nama koriste neosvijestene, sitne, nesposobne i zavidne sindikalne lidere. I jučer je Jutarnji list objavio laži da smo zabranili drugim sindikatima da budu s nama u koloni. Sindikati koji su s nama, EKN, HUS, koje od srca pozdravljamo, još jednom dokazuju kakvo je Jutarnji list smeće.

Sada ja, kao i Linić, predlažem stroge mjere štednje! Prestanimo kupovati to smeće!

Najvažnije! Ne pišu mediji kako Vlada traži, već Vlada radi kako traže mediji

O NEPRAVEDNOJ VLADAVINI

(Trg bana Jelačića)

Anica Prašnjak:

Teret krize ponovno nije ravnomjerno raspoređen. Solidarnost s radnicima bez posla i svima kojima prijete otkaz mora biti opće društvena solidarnost. Svi koji imaju posao i primaju podnošljive zarade trebaju sudjelovati u pomoći ugroženom gospodarstvu, pa i dijelovi dobro stojećih djelatnosti, a ne samo radnici u zdravstvu i prosvjeti, već i svagdje tamo gdje statistika upućuje na natprosječna primanja, a pogotovo klasa bogatih.

Po ne znamo koji put prvo su nagazili ljude koji su krivi samo zato što za svoj rad plaće primaju s državnog proračuna – učitelje, medicinske sestre, znanstvenike, državne službenike, liječnike itd. Već odavno cijena njihova rada nije odraz vrijednosti i kvalitete njihova rada, već hirovitih i nepravednih odluka politike. To je nedopustivo i neizdrživo. To ne smijemo dopustiti.

Da bi takva šikanirajuća politika uspjela, mobilizirana je medijska kapitalistička mašinerija. Lansirana je neviđena količina laži i licemjerja. Kapital se odjednom silno zabrinuo za radnike u privredi. Usred krize kada mu padaju profiti, on navodno počinje brinuti o ljudima. Vjerujemo da na to nije nasjeo niti jedan radnik od zdrave pameti. Stvarami sukob u društvu, a pogotovo sada u krizi, bijesni između rada i kapitala, a ne između rada u javnom sektoru i rada u privatnom sektoru. Zato smo na ulici. Ovo je klasna borba, pri čemu klasa imućnih ima vlast na svojoj strani.

Laž je da postoji privilegirana kasta radnika u javnoj službi i kasta radnika u privredi

Laž je da postoji privilegirana kasta radnika u javnoj službi i kasta radnika u privredi.

Istina je da postoje kaste i klase u društvu. Klasa imućnih, koju čine milijunaši kojima ova vlast ostavlja izuzetno niske poreze, klasa onih s enormnim plaćama kojima socijaldemokrati nisu povećali poreznu stopu koju im je HDZ smanjio, klasa bankara koja dijeli bonuse u iznosu od 600 milijuna kuna usred krize, što iznosi koliko i dvije božićnice za 250 tisuća radnika. To je jedna klasa. Druga klasa je klasa sve siromašnijih radnika, nezaposlenih, umirovljenika i ljudi koji kopaju u kantama za smeće.

Gnjusna je podvala i poprilična glupost da samo radnici u javnom sektoru nisu osjetili krizu jer kao kod njih nije bilo otpuštanja. Otpuštanja se događaju kada nema narudžbi i poslova. Kada bi bilo manje djece za školu ili kada bi ljudi postali zdraviji, tada bi otpuštanja i u prosvjeti i zdravstvu bila prirodna.

Zvonimir Laktašić:

Krupni kapital i njihovi mediji, a osobito njihov egzekutor, ministar financija, najavljuju otpuštanja u prosvjeti i zdravstvu. To znači samo još lošije obrazovanje i još lošije zdravstvo za građane i radnike, za koje se svi oni navodno brinu. U dijelu privrede nestale su narudžbe. Ali u dijelu privrede nisu. Profite bana ova kukavička vlast ne usudi se dirati.

Laž je da javne službe nisu dale nikakav doprinos ovoj krizi. U zadnje tri godine odustali smo od preko 7 milijarda kuna naših prava. Jasno nam je da politika stezanja remena u ovoj krizi ne može dati rezultata, ali smo opet u želji da novoj vlasti damo priliku bili spremni odustati od milijardu kuna naših prava.

Laž je i podvala da su radnici u privredi ostali bez prava koja u javnom sektoru postoje. Istina je da su neki radnici u privredi ostali bez tih prava. Ako i, samo ako su svi spremni ostati bez tih prava, onda smo spremni i mi.

Međutim, godinama je privreda, prije krize isplaćivala naknade i plaće o kojima su prosvjeta, zdravstvo, državna uprava mogli samo sanjati. I sada s obzirom na stručnu spremu prosvjeta ima najniže plaće.

Tek u krizi je dio privrede nastradao. Drugi dio ni s kim u ovoj zemlji nije solidaran i ostvaruje pristojne profite, a osobito financijski sektor.

Međutim, pogrešno je misliti da zato što su radnici ostali bez tih prava trebaju ostati i učitelji. Jer sve što izgubi učitelj iza toga izgubit će lančanom reakcijom i radnici u gospodarstvu.

Iskustvo to potvrđuje. Samo ideologija vlasti i kapitala, kao jedna nastrana svijest, može dovesti do ovakvih nepravda među ljudima i do laži koje ih pokrivaju. Nova vlast ista je vlast.

Financijsku oligarhiju ne dira. Nećemo zaboraviti izjavu Bože Prke, vodećeg bankara u državi. Reče on da u dijelu stanovništva ne postoji svijest o potrebi odricanja od prava koja su do sada imali. To je rekao jedan od onih koji su si podijelili 600 milijuna kuna bonusa. Takva elita, takva klasa je bolesna, nastrana i ljudski neodgovorna i opasna za mir u ovoj zemlji.

Nedavno smo pročitali da Linić Crkvi namjerava vratiti ono što im duguje kada se izade iz krize. Jedino se učiteljima ne može vratiti ono što im se otima danas. Čitamo da država duguje pojedinim menadžerima nemoralne svote i da to mora isplatiti jer ju ugovori obvezuju. Jedino se naši ugovori ne moraju isplatiti, jer vlastodršci računaju da će nas slomiti, medijskim pritiskom uz pomoć izdajničkih sindikata.

O DRUGIM SINDIKATIMA

(Zvonimir Laktašić – Trg bana Jelačića)

Što smo još doživjeli? Krizu koriste kao izliku za nametanje politike koja pogoduje bogatima i povećava razlike među ljudima. Zovemo to neoliberalnom politikom. Za to nisu dobili mandat naroda. Za provođenje takve politike u korist bogatih morali su stvoriti mrežu potpore. **Podupiru ih oni koji su im financirali kampanje, mediji i razne udruge, koje država financira.**

Tragično je, međutim, kada im uspije u tu mrežu uključiti sindikate. U Hrvatskoj se našlo više sindikata javnih službi koji su iznevjerili nas, svoje sindikalne kolege, svoje i naše članove, ali i sve radnike u zemlji, pristavši na argumente ministra financija i potpisavši sramni Dodatak Temeljnog kolektivnom ugovoru. Očito ministra vide kao svog sindikalnog ideologa.

Svoje upitne motive ti su sindikalci potkrijepili argumentima da sada nisu važne božićnice, već radna mjesta, da su osigurali i zaštitili plaće ljudima i da oni vode brigu o drugima, a ne samo o sebi.

Svi svjetski sindikati, Međunarodna organizacija rada i najveći ekonomski umovi današnjice govore o štetnostima mjera štednje, o važnosti povećanja jednakosti u društvu i o ulaganju u prosvjetu i znanost. Svi bi oni osudili politiku koju provodi ministar financija. Međutim, spomenuti sindikati prihvatili su njegove argumente kao pokriće za svoju sindikalnu impotenciju.

Upozorili smo ih tada da to nisu zadnja posezanja u naša prava, već tek početak. U svojoj neupućenosti ratovali su protiv nas, otvoreno zagovarali smanjenja naših plaća, ako se ne diraju njihove, rušili su prava drugih sindikata...

Sve ćemo to zaboraviti, i pozivamo ih još jednom da shvate okolnosti u kojima se stvari zbivaju. Jer već su imali dosta razloga da uoče svoje zablude. Naime, pitamo ih: **Što sada kažu svojim članovima kada Linić najavljuje ukidanje 20 tisuća radnih mjesta u zdravstvu, državnoj upravi i školstvu. Što sada kažu članovima kada Linić najavljuje novo smanjenje plaća za 600 milijuna kuna? Nisu li im govorili da su ih spasili od smanjenja plaća i otkaza? Je li ih on izigrao ili su oni njega i sve oko sebe krivo procijenili? Zašto su vodili rat protiv sindikata, a ne protiv Vlade koja smanjuje primanja njihovim ljudima?**

Odgovorni su za krive procjene, nečasne motive i štetne odluke na račun svojih i naših članova. Njihov problem nije samo u moralu, već jednako toliko i u neznanju. Mi znamo njihove motive. Jedni su u službi politike, a drugi se brinu samo i isključivo o svojim partikularnim interesima. Niti jedni niti drugi ne razumiju što se oko njih događa. Nećemo im mi suditi. Neka im sudi njihovo članstvo.

U Hrvatskoj se našlo više sindikata javnih službi koji su iznevjerili nas, svoje sindikalne kolege, svoje i naše članove, ali i sve radnike u zemlji

U zadnje tri godine u javnim službama odustali smo od preko 7 milijarda kuna naših prava

Autor: Mario Jurjević, akad. slikar-grafičar, prof.

(BE)SMISAO ODRICANJA

(Vilim Ribić
– Trg bana Jelačića)

Do sada smo se itekako odricali i nije bilo učinaka. 7 milijarda kuna naših prava ostavili smo svojoj državi. To je ogroman novac, baš toliko koliko su sve planirane Čačićeve investicije zajedno. Međutim, broj se nezaposlenih nije smanjio, već se stalno povećava. Za koga smo se to odricali od naših prava? Tko je od toga profitirao u zemlji? Radnici očitno ne.

Četiri godine zemlja ne može izaći iz krize. Četiri godine stagnacije. Upozoravaju nas mnogi da nas s takvom politikom po svemu sudeći čeka čak i **desetljeće stagnacije**. Što znači desetljeće stagnacije za naše živote? Cijena je zastrašujuća. To znači da starijima i dalje ostaju bijedne mirovine, a mlađima izostanak zaposlenja.

Ljudi koji sada rade otići će u mirovinu s neizdrživo niskim mirovinama. Tko će njih pomagati, kao što danas mnogi pomažu svoje stare, ako njihova djeca neće imati zaposlenje. Čitave generacije bit će upropaštene, jer mladi ljudi moraju živjeti s roditeljima i odgađaju brak i rađanje. Demografska slika bit će još strašnija. Mladi ljudi sa završenim strukama godinama neće dobiti posao i njihova će znanja umirati. Štete na ljudima bit će nemjerljive i nepovratne.

Tomu je **glavni uzrok** ekonomski model koji inzistira na štednji, koji se bavi visinom javnog duga, inflacijom i deficitom, te smanjenjem i ovako niske javne potrošnje, što sve u Hrvatskoj nije gorući problem, umjesto da se bavi proizvodnjom i stvaranjem novih radnih mjesta. Posljedica je to politike koja u središte stavlja financijske interese inozemnih kreditora, a ne radnog čovjeka i građanina. Za otvaranje novih radnih mjesta potrebno je poticati potrošnju, smanjivati poreze, smanjivati kamate. U Hrvatskoj je sve obrnuto. To nije put izlaska iz krize, već put njezina produblivanja.

Hrvatska nije Grčka. Hrvatska nije niti Španjolska. **javna potrošnja** je jedna od najnižih u Europi, suprotno lažima iz propagandnih mašinerija. Svako daljnje smanjivanje, a upravo to Vlada najavljuje trogodišnjim planom, vodi u **rastakanje socijalne države**. To, ljudi moji, znači smanjivanje prava ljudi, prava građana na liječenje, kvalitetno obrazovanje, na skrb za stare i nemoćne, na pravednu cijenu rada itd. Sindikati su ostali jedini u obrani tih vrijednosti. Hrvatski narod mora se probuditi i shvatiti da nema nikoga tko to može spriječiti osim njega samoga.

Protiv demontiranja socijalne države u svijetu se uz sindikate bore socijaldemokrati – kod nas socijaldemokrati ruše socijalnu državu. Hrvati se moraju probuditi i shvatiti da prosperitet i pravednost u skandinavskim zemljama nije nastala dobrom voljom njihovih elita, već borbom njihovih građana. Red ulice, red štrajka i red pregovora. I tako stotinu godina. Mi smo narod koji se navikao da se drugi bore za njegove probleme. **stroge mjere štednje nigdje** u Europi nisu dale rezultata pune četiri godine, već samo produbljuju krizu i smanjuju proizvodnju. Eurozona je ponovno u recesiji.

Nova vlast po običaju za sve krivi prethodnu, što je tek djelomice točno, jer nisu provedene reforme. Ali uz sve propuste bivše vlasti, prepoznajmo da sa strogim mjerama štednje, koje nameće Njemačka, svijet i Europa neće izaći iz krize, barem ne u održivom roku, pa neće niti Hrvatska. Ovakva ekonomska politika možda ima izgleda na dugi niz godina. Možda će kapital izaći iz začahurenosti i krenuti u investicije, možda će naši privatnici postati inventivni i znati pripremiti nove projekte, ali sve će to skupa trajati godinama. Vremena za čekanje imaju imućni, ali ne i 99% građana.

Čuli smo od Slavka Linića da u Hrvatskoj **neće biti bolje 10 punih godina** i da se spremimo na odricanja. Zašto je onda on na vlasti ako nije u stanju zemlju izvući iz krize prije i ako u to ne vjeruje? Hrvatskoj su **potrebne reforme** koje jačaju učinkovitost javnog sektora, ali ne i stroge mjere štednje koje smanjuju financiranje i kvalitetu javnog sektora, što ne ide na štetu imućnih već na štetu građana, gospodarstva i funkcioniranja same države. Reforme služe građanima, a mjere štednje služe kapitalu.

Iako smo znali sve to, iako nismo vjerovali u smislenost daljnjeg odricanja, htjeli smo novoj vlasti izaći u susret, dati priliku i odreći se naknada koje su tražili, ali smo se šokirali kada smo vidjeli njihov odnos prema našem odricanju i pravi smisao odbijanja povrata naših prava. Razotkrili smo da nije u pitanju ima li novaca sada, već je u pozadini dijabolični plan smanjenja ukupne cijene rada u zemlji, što je sve počelo s nakaznom eksploatacijom mladih ljudi koji rade za 1600 kuna. Sve se to radi u ime **konkurentnosti**. Njemačka ima najvišu cijenu rada, a Švedska najveću javnu potrošnju i socijalnu državu, a to su najkonkurentnije zemlje u Europi.

Izlaza ima. Postoji druga ekonomska politika, koja ne razara društvo, ne uništava živote ljude i ne unosi beznade u društvo. Često čujemo da smo mala zemlja i da nemamo dovoljno kvalitetnih ljudi za drugačiju politiku. Mali Island, s 300.000 stanovnika odbio je plaćati tuđe dugove, i vodio vlastitu ekonomsku politiku, sasvim suprotno od europskih kalupa. I Dubrovačka Republika imala je 10 tisuća stanovnika, a bila je primjer uspješnosti i razuma.

Postoji druga ekonomska politika, koja ne razara društvo, ne uništava živote ljudi i ne unosi beznade u društvo

SADA SE STVARA IZGLED HRVATSKE NAKON IZLASKA IZ KRIZE

- Vaša je vizija Hrvatske rastakanje socijalne države. Naša je Hrvatska u jačanju i izgradnji socijalnih prava za sve građane ove zemlje.
- Vaša Hrvatska vodi u društvenu i ekonomsku stagnaciju. Naša Hrvatska hoće brzi izlazak iz krize i pravedno društvo.
- Vaša Hrvatska bit će raj za bogate i jad za obične ljude. Naša Hrvatska traži više jednakosti i pravde, dostojanstva i pristojnog života za sve.
- Vaša Hrvatska smanjuje javnu potrošnju a time i prava građana. Naša Hrvatska traži od javnog sektora veću učinkovitost na korist naroda i gospodarstva.
- Vaša Hrvatska brine se o kapitalu i financijama. Naša Hrvatska traži brigu o običnim ljudima i građanima. Oni su svrha postojanja države.
- Vaša Hrvatska bit će zemlja uništenog znanja i velikog razočaranja, zaostala duhovno i kulturno. Naša Hrvatska mora biti zemlja prosvjedenosti i humanih odnosa.
- Vaša Hrvatska vodi mlade ljude u Kanadu i Australiju. Naša Hrvatska traži život ovdje.
- Vaša Hrvatska vodi u vladavinu organiziranog novca, jednako opasnu kao i vladavina organiziranog kriminala.
- Vaša Hrvatska vodi u diktaturu kapitala iza kulise demokratskih procedura. Naša Hrvatska traži demokraciju kao alternativu vladavini kapitala.
- Vaša Hrvatska nije ona koju mi želimo i za koju ste dobili mandat. Za razvoj stvarne demokracije borit ćemo se, ako treba i drugačije. Za pravdu, jednakost i slobodu!

IZDALI STE...

(Trg Svetog Marka)

Anica Prašnjak:

- Izdali ste prosvjetare, zdravstvene radnike, državne službenike, kulturne radnike, socijalne radnike! Govorili ste drugo nego što danas radite. Pisali ste drugo – u Planu 21.
- Izdali ste radnike – jer im prije izbora niste rekli što je vaša stvarna politika; niste im rekli da namjeravate smanjivati cijenu rada!
- Izdali ste mlade visokoškolvane ljude – omogućili ste njihovu bezočnu eksploataciju s 1600 kuna bezobrazne naknade!
- Izdali ste socijaldemokratske vrijednosti! Vi ste liberali i neoliberali. Ne sramite se to javno reći. To je ideologija koja povećava nejednakosti u društvu, uništava srednji sloj i bogate čini još bogatijima. Iznosili ste protusocijalne ideje. Čudovišan je Linićev prijedlog da treba isplatiti bruto plaće na ruke pa neka si svatko sam uplaćuje socijalno i mirovinsko; otpuštanja, zastrašivanja, sve ono što traže njihovi mentalni pokrovitelji
- Izdali ste radničku stranku i vlastite članove ukrađajući im ideju socijalne pravde; uvukli ste se u stranku i izbacili svaki dašak radništva i radničkih interesa. Izdali ste članove SDP-a – zašto su oni ulazili u stranku? Radi socijalnih vrijednosti i pravednosti, a vi rastačete socijalnu državu, lažete o previsokoj državnoj i javnoj potrošnji i suprotstavljate radnike u industriji s radnicima u javnom sektoru poput najzadrtijih kapitalističkih propagandista

Zvonimir Laktašić:

- Izdali ste birače jer ste ih prevarili. Plan 21 ne služi ničemu osim vašem dolasku na vlast. Sva obećanja iz njega su ludom radovanja, posebno ona o prosvjeti.
- Izdali ste 719 tisuća ljudi koji su svoj glas dali na referendumu – izmjenama uvjeta zakona o reprezentativnosti, bez dogovora sa sindikatima poništiti ste volju tih 719 tisuća ljudi proglašivši da su na referendumu ljudi izašli da bi vama dali podršku, a ne sindikatima; ta logika jednako je glupa

kao da mi kažemo da vama ne pripada obnašanje vlasti zašto što su ljudi de facto glasovali protiv HDZ-a, ne za vas.

- Izdali ste građane, jer, iako vam po pravilima igre vlast pripada, ipak izdali ste građane jer je za vas glasovao tek svaki četvrti birač, a od kojih se danas možda tek svaki četvrti ne osjeća prevaranim; tri od četiri birača nisu za vas glasovali; Unatoč tomu protivite se pravu građana na referendum o važnim pitanjima koja ih se tiču.
- Izdali ste sebe i svoje dostojanstvo. Ministar prosvjete obećaje dati ostavku ako padnu plaće. Ne, on nije dao ostavku, digao je ruku za smanjenje plaća i infantilnim postupkom optužio sindikate za svoju izdaju tisuća i tisuća ljudi.
- Izdali ste, gospodo, sve što ste mogli izdati!

Branimir Mihalinec:

- Ne, nisu baš svakoga izdali!
- Niste izdali one koji su vam financirali kampanju, a to svakako nije radnik i obični čovjek.
- Niste izdali bogate i imućne kojima niste povećali porez na dohodak kao što to rade sve lijeve vlade u Europi, već ste prihvatili sniženu stopu za bogate koju je uveo HDZ.
- Niste izdali pohlepne bankare koji ostvaruju najviše profite usred krize i dijele čudovišne bonuse; niste uveli porez na bankstere.
- Niste izdali mentalne mentore iz inozemstva. Niste izdali MMF. Niste izdali niti Angelu Merkel i njemačku politiku ekonomske sebičnosti i kratkovidnosti. Njihovim pohvalama se ponosite. Od rejting agencija do Berlina.
- Niste izdali inozemne kreditore. I oni vas hvale. Kamo sreće da vas hvale građani na čijim ste glasovima uzurpirali vlast.
- Niste izdali Jutarnji list, EPH i Ninu Pavića – lakiraju vas svaki dan, tako ste im lijepi i pametni sve dok plešete kako oni sviraju.
- Niste izdali klasu imućnih u ovoj zemlji. Vi ste njihovi i niste naši! Ovakvi nam niti ne trebate.